

РЕЦЕНЗИЯ

за конкурс за заемане на академичната длъжност „доцент“ по професионално направление 2.3. Философия, обявен от Института за изследване на общества и знанието при БАН за нуждите на секция „Знание и реалност: модели, методологии, евристики“

от проф. д-р Христо Годоров, департамент „Философия и социология“ в НБУ

Конкурсът за заемане на академичната длъжност доцент по професионално направление 2.3. Философия е обявен от Института за изследване на общества и знанието при БАН за нуждите на секция „Знание и реалност: модели, методологии, евристики“ в бр. 91 на „Държавен вестник“ от 24 ноември 2015 г. със срок от два месеца от обнародването на съобщението.

Единствен кандидат по този конкурс е д-р Кирил Пламен Карталов,. Кандидатът е представил за участие в конкурса монографията „Парадигми на политическата наука“ (Изд. „За буквите – О писменах“, София 2010, 480 страници) и две съставителства – „Наръчник на политиците според кардинал Мазарини“ (Изд. „За буквите – О писменах“, София 2010, 174 страници) и Де Леонардис М. „Ultima Ratio Regnum. Военна сила и международни отношения“ (Изд. „За буквите – О писменах“, София 2011, 278 страници). Списъкът на всички публикации на кандидата съдържа заглавията на 4 монографии, 3 съставителства и една студия, публикувана на италиански в сборник, издаден в Милано през 2014 г.

Кандидатът по конкурса Кирил П. Карталов е роден на 27 април 1982 г. През 2008 г. е придобил магистърска степен по политически науки в Миланския католически университет. През периода 2002-2007 година е специализирал в Постдокторантското училище по икономика и международни отношения (ASERI) в Милано. През 2013 г. след успешна защита на дисертация на тема „Дипломатическата мисия на монс. Анджело Джузепе Ронкали. Апостолически визитатор и делегат в България (1925-1934)“ в Миланския католически университет придобива докторска степен. В отделен списък са представени 8 цитирания на тази докторска дисертация. В биографичната справка е отбелязано, че дисертацията е била отличена с европейската награда “Premio Acqui Storia” през 2014 г.

Кандидатът има преподавателска дейност както следва: 1) асистент по История на международните отношения и институции и по История на трактатите и

международна политика в Миланския католически университет от 2010 г.; 2) асистент по политология в Университета по библиотекознание и информационни технологии от 2009 г. Чете лекции в Дипломатическия институт към Министерство на външните работи на Република България от 2013 г. От 2013 г. е ангажиран като съветник на Председателя на БАН.

Казаното дотук позволява да се направи констатацията, че кандидатът отговаря на изискванията за заемане на академичната длъжност „доцент“.

Основната публикация на кандидата, представена за участие в конкурса, е монографията „Парадигми на политическата наука“. Тя съдържа предговор, десет глави, епilog и библиография. В съдържателен план това е монография по политически науки. Намерението да се представят основните парадигми в политическите науки е заявено недвусмислено от автора още в предговора (с. 10). Структурата и начинът на поставяне и разглеждане на отделните теми изцяло отговарят на това намерение. Ето защо стойността и постиженията на този труд би следвало да се оценяват, а и могат да се оценят правилно само от гледна точка на съвременното състояние на политическите науки. Това аз за съжаление не съм в състояние да направя. Моята квалификация е философска и би било безотговорно да си присвоявам компетентности каквито не притежавам в достатъчна степен. Впечатленията, които имам от труда, са положителни. Те обаче са формирани на базата на общонаучни критерии. Тези критерии са очевидно недостатъчни за оценка на труд, с който се претендира за заемане на академична длъжност „доцент“.

Много вероятно е трудът да доказва висока научна компетентност на автора в областта на политическите науки, той обаче със сигурност не представя доказателства за такава компетентност в областта на философията. Оставяйки настрана това, че никъде в текста не открих да се говори за философия, да се използва самата дума философия или нейни производни, все пак съм длъжен да отбележа, че само малка част от текста – в най-добрия случай предговорът и първите две глави – носят някои от бележите на философски проблематизации, философска работа с понятия и философски анализи. Това обаче, нека повтора, не е достатъчно за да се удостовери изискваната за заемането на тази академична длъжност подготовка. Останалите неща, за които става дума в книгата – политически процеси, политическа култура, връзка между политика и икономика, политическа система, политически режими и пр., са си все специфични

въпроси на политическите науки – науки, които отдавна вече са се обособили от философията като самостоятелно научно поле.

Другите две книги, представени за участие в конкурса, „Наръчник на политиките според кардинал Мазарини“ и Де Леонардис М. „Ultima Ratio Regnum. Военна сила и международни отношения“ са произведения на други автори, които са включени в поредицата „Utilitas Communis. Поредица за политически науки и международни отношения“ на издателство „За буквите – О писменах“, която се ръководи от самия кандидат. И двете книги са представени като съставителства, но само в първата от тях Кирил Карталов е посочен като съставител като при това остава неясно, в какво точно се състои неговият принос като издател. В края на предговора на втората книга авторът Масимо де Леонардис отбелязва с благодарност името на Кирил Карталов като човек на когото се дължи появата на българско издание на книгата. В какво точно обаче се състои съставителството, и тук остава неизяснено. По отношение на тези две заглавия изглежда сигурно, че те са се появили в резултат на издателската активност на автора, но дали и с какво тази активност удостоверява научни постижения, не може да се каже. С особена сила това важи за евентуални постижения в областта на философията.

От приложения към документите по конкурса списък на участията на кандидата в научни форуми личи сериозна научна активност, развита през последните 6 години. И тук обаче се вижда, че приносите на Кирил Карталов в научните форуми, в които е взел участие, са в областите на политическите науки, църковната история и международните отношения, но не и в областта на философията.

Досегашната преподавателска работа на кандидата е изцяло в областта на политическите науки и международните отношения.

Впечатлението, с което останах след запознаването с документите по конкурса и с публикациите на кандидата, е, че кандидатът е високо образован, интелигентен и активен учен с добри перспективи за развитие. Съвсем очевидно е обаче, че цялата досегашна образователна и научна кариера на Кирил Карталов се е развивала в политическите науки и международните отношения, във всеки случай извън философията. Затова и не виждам основания и предпоставки за неговия избор на академичната длъжност „доцент“ тъкмо в професионално направление 2.3. Философия. Колкото и да са неопределени, подвижни и силно оспорвани границите на

философията, все пак и тя си има свои дисциплинарни предели и свързани с тях стандарти и изисквания. Само в тези предели е възможно да се оцени нивото на компетентност на един или друг човек.

Заключение: Изследователската, съставителската и преподавателската дейност на д-р Кирил Пламен Карталов е изцяло извън полето на философията и затова с нея не може да бъде защитена кандидатурата му за доцент по професионално направление 2.3. Философия в секция „Знание и реалност: модели, методологии, евристики” на Института за изследване на обществата и знанието при БАН. Като член на Научното жури аз ще гласувам ПРОТИВ неговия избор.

Подпис:

София, 15 април 2016 г.